

Ceterum hoc tempore cunctorum Principum in Lusitaniam mentes obvertebantur, cum pridie kal. februarii Henricus Rex Cardinalis ex humanis sublatus; regnum ex testamento ad quinque ab se institutos gubernatores, quibus ad successorem deligendum certas condiciones præscripserat, detulisset. Ac plerique verebantur, ne Lusitaniæ successionem, vel iurium varietate, vel competitorum viribus, vel populorum in diversas partes propendentium studio, publica quies turbaretur. Nam quotquot ab Emanuele, decimoquarto Lusitaniæ Rege, qui partæ salutis anno M. CCCC. LXXXV. gubernacula suscepit, originem traxerant, vario ad regnum jure nitebantur. Fuere Emanueli filii eo ordine ac filiæ, Joannes, Isabella, Beatrix, Ferdinandus, Ludovicus, Alphonsus Cardinalis, Henricus Rex ac Cardinalis, atque Edvardus; ex Joanne orti Joannes Princeps & Maria; ex Joanne Sebastianus Rex, qui in Africana expeditione interiit. Maria Philippo Hispaniarum Regi nupsit, quem ex Isabella, Joannis sorore natu majore, Carolus Cæsar suscepit. Ex Beatrice Emanuel Philibertus Sabaudia Dux prodiit. Ludovicus Antonium ex Jolanda illegitimis (ut ferebatur) nuptiis progenitum reliquit. Ab Edvardo demum feminae duæ fluxere, Maria, Ranutii Farnesii Parmensis Principis, uxor; & Catharina, quam Joannes Brigantinus Dux conjugio sibi copulaverat.

1580
Henrici
Lusitania
Regis ob-
itus.

Lusitanorū
Regum stir-
mata.

Philippus itaque Hispaniarum Rex, quod majori natu Emanuelis filia, Isabella nempe, oriretur, regnum ad se jure spectare contendebat; Brigantinus Catharinæ uxoris nomine, uti Edvardi, Isabellæ fratris, filiæ Lusitaniam petebat. Alexander Parmensis Princeps, Octavii Ducis filius, Ranutii jure, uti ex Maria majori Edvardi natu filia, Catharinæ sorore nitebatur. Emanuel quoque Philibertus, Sabaudia Dux, ex Beatrice, matris Philippi Regis sorore, ortus, jura sua in medium proferebat. Verum Antonius Crati Prior, Ludovici filius, regnum sibi vendicans, regios titulos suscepit; legitimo connubio procreatum, non nothum, uti vulgo jactabatur, se esse professus; populorum in primis favore ac viribus innixus, quos uti Castellanos hostes, quælibet potius subituros, quam in eorum ditiones venturos sibi suadebat.

At